

<< גם קטנים יכולים – להיפרד מחיתולים >>

על ההתמודדות מול הגן

באופן טבעי עולים חששות בנוגע לתהליך בגן- איך יקבלו את זה? האם יתנגדו? מה אפשר לעשות?

בבואנו לנושא, חשוב להבין שלגננת אין משהו אישי נגד התהליך. כל מה שעולה ממנה ומשאר הצוות זה למעשה **חשש וקושי להתמודד** עם מה שנלווה לתהליך הורדת החיתול.

לפעמים הקושי הוא **לוגיסטי**- זו כיתת תינוקות/פעוטות ואין שירותים. לפעמים הקושי הוא **קוגניטיבי תפיסתי**- קושי שנובע מהעובדה שכבר שלושה עשורים בערך, גיל הורדת החיתול נמצא בעליה מתמדת וזה תופס את הגננת מופתעת. לפעמים הקושי הוא **רגשי** של הגננת, רתיעה מההתעסקות בפיפי/קקי. זה אמנם חלק מהמקצוע אבל ייתכן ובאופן אישי יש לה אישיוז סביב זה.

ההמלצה היא ליזום שיחה מראש, טרם הורדת החיתול, עם הגננת או עם בעלת/מנהלת הגן. לא שיחת מסדרון, אלא להקדיש לכך זמן ייעודי. בשיחה כדאי לספר בשמחה שהחלטה המשפחתית שהתקבלה היא שביום X החיתול הולך לרדת, וביום Y הוא יגיע לכן עם תחתונים. אם רוצים להביא מידע כתוב על הורדת החיתול בגיל קטן- אפשר להביא לגננת את הספר "היענות לצרכים" של דפנה תייר. לאחר הצהרת הכוונות, המטרה שלנו היא לרתום את הגננת לתהליך. פה עלינו להיות קשובות במיוחד למה שעולה, ייתכן והגננת תקבל זאת בשמחה (יש גם כאלה!) וייתכן ויעלו קשיים. במידה ויעלו כאלו, מאוד טבעי לצפות שהגננת תתגונן ותציף אתכן בהתנגדויות. תנו להן לעלות, הקשיבו להן, נסו להבין על מה זה יושב וכיצד ניתן לתת להן מענה. הדבר שחשוב לחזור עליו זה שהחלטה כבר התקבלה ושאתם יוצאים לדרך, ושאתן סומכות על שיתוף הפעולה של הגן.

מומלץ להסביר איך ההתנהלות סביב זה בבית ואיך מגיבים לפיפי/קקי לא בשירותים- **ברוגע**, "עשית פיפי, פיפי עושים בשירותים" ולהחליף בגדים.

להציף מה שנראה שיהווה מכשול ולתת לו מענה לוגיסטי עבודה. למשל תיק בד או שקית לתחתונים מלוכלכים, עם הסבר שאין צורך לשטוף ממש אלא רק לנער ולהכניס פנימה

כמה דוגמאות:

"**אבל אין לנו שירותים במבנה**" - "את חוששת שתצטרכו לגשת לקבוצה השנייה כל פעם. אני יכולה להביא סיר, זה יעזור?".

"**אני לא יכולה להתרוצץ סביבו כל היום ולקחת אותו מיליון פעם לשירותים**" - "כשאת מתארת את זה ככה זה באמת נשמע בלתי אפשרי. חשוב לי שתדעי שאין לי ציפייה כזו. פספוסים זה חלק מהתהליך ואני לא נבהלת מהם, המטרה החשובה ביותר מבחינתי זה התגובה הרגועה כשהם קורים".

<< גם קטנים יכולים – להיפרד מחיתולים >>

”אבל הוא עוד קטן!! זה יעשה לו נזק!!!” - ”את דואגת לו. אני ממש מעריכה את זה.. איזה מזל יש לבן שלי שיש לו גננת שכל כך אוהבת ודואגת. את יודעת, הוא לא באמת צריך את החיתול.. כל עוד התהליך נעשה בכבוד וסבלנות אליו- זה יהיה בסדר. זה תהליך של למידה, הוא ילמד לעשות בשירותים או בסיר, אני סומכת עליו.

כדאי לזכור שברגע שהחששות יתפוגגו, רוב הסיכויים שהצוות ישתף פעולה וזה מפתח חשוב לקידום התהליך.

בהצלחה!